

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. С.З., 20.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова

Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно гражданско дело № 20265500500100 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на ЗАД „А.“ АД, гр.С. против действието на ЧСИ К.А. рег.№ **, с район на действие - ОС - С.З. - постановление за разноси от 22.12.2025г., по изп. д. № 618/2025г. по описа на ЧСИ, с което се отказва намаляване размера на определеното по реда на чл. 38, ал.1 т.2 ЗА адвокатско възнаграждение на пълномощника на вискателя - 6007.50 лв.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното действие на ЧСИ е неправилно, като излага съображения, че приетите за събиране разноси за адв. възнаграждение не следва да се съобразяват с Наредба № 1 за възнагражденията за адвокатската работа, а с други фактори, например положени часове труд. Евантуално счита, че съгласно чл. 10 от Наредба № 1 от 2004г. за образуване на изпълнително дело се дължи възнаграждение – 200 лв., а по делото липсват данни за извършване на други правни и фактически действия от страна на вискателя и адвоката му за удовлетворяване на вземанията съгласно чл.10, т. 2 от наредбата. Счита, че предвид факта, че дружеството длъжник е с публично оповестени банкови сметки, изпълнителните действия за събиране на суми от сигурен платец не представлявали правна сложност, поради което присъденото адв. възнаграждение било прекомерно.

Моли съдът да отмени обжалваното действие– постановление за разноси като незаконосъобразно и да намали адв. възнаграждение, като при

определянето му се отчетат часовете положен труд и усилия от страна на адвоката, които да се остойността на база следни пазарни цени, както и размера на пропорционалната такса по чл.26 от Тарифата към ЗЧСИ.

Ответникът по жалбата – М. Д. Н., чрез пълномощника си адв. М. З. в постъпилите по делото писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна и моли да се остави без уважение.

Съгласно чл. 436, ал. 3 ГПК, по делото са приложени мотиви на ЧСИ К.А. в които се взема становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди направените оплаквания в жалбата, становището на другата страна и като прецени приложените по служебно изготвената преписка по изпълнително дело № 618/2025г. по описа на ЧСИ К.А. рег.№ **, с район на действие ОС- С.З., писмени доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като подадена в срока по чл. 436 от ГПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт на ЧСИ и е редовна.

Производството по изпълнително дело № 618/2025г. по описа на ЧСИ К.А. с рег.№ ** на Камарата на ЧСИ, с район на действие ОС- С.З. е образувано по молба, подадена на 04.07.2025г. от М. Д. Н., чрез адв. М. З., въз основа на изпълнителен лист от 04.07.2025г., издаден по в. т. д.№ 209/2025г. по описа на ПАС, за сумата 140000 лв. - главница, ведно със законната лихва от 18.09.2023г., обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания, вследствие на ПТП, настъпило на 07.09.2023г. С молбата е поискано извършване проучване на имущественото състояние на длъжника по делото и определяне на изпълнението по реда на чл. 18 ЗЧСИ.

Представено е пълномощно и договор за ПЗС от 04.07.2025г., с пълномощник адв. М. З. и договорено възнаграждение по реда на чл. 38, ал.1, т.2 ЗА.

С разпореждане от 04.07.2025г. ЧСИ е образувал производство за следните суми: главница по ИЛ – 140 000 лв. , ведно със законна лихва от 18.09.2023г., 6007.50 лв. – определени от ЧСИ разноси за процесуално представителство по реда на чл.38, ал.1, т.2 от ЗАДв, съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2025 г.) за образуване и водене на изпълнителното дело; 186 лв. – такси ЧСИ ; 7.00 лв. - допълнителни разноси.

Изпратена е ПДИ до длъжника, получена на 07.07.2025г. В ПДИ, ЧСИ е посочил сумата 8187.18 лв. с ДДС, представляваща пропорционална такса по т.26 върху материалния интерес за вземането към датата на ПДИ - 04.07.2025г.

При определяне размера на възнаграждението за един адвокат, съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, във връзка с чл.36 от Закона за адвокатурата, ЧСИ е приложил разпоредбата на чл.10 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, съгласно която за защита и съдействие по изпълнително дело възнаграждението за образуване на изпълнително дело

е 200 лв., а за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания от 100 000 лв. до 500 000 - 1/2 от съответното възнаграждение по чл.7, ал.2, т.5 от Наредбата. Приел е, че адвокатско възнаграждение следва да бъде следното: 200 лв. за образуване на изп.дело и сумата 5 807.50 лв. за извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания, при материален интерес към датата на образуване на изп. дело 04.07.2025г. - 174 124.92лв. - общо 6007.50 лева.

На 11.07.2025г. по изпълнителното дело е постъпила молба от длъжника за намаляване на адв. възнаграждение на взыскателя и пропорционалната такса по чл. 26 от Тарифата към ЗЧСИ.

На 15.07.2025г. длъжникът е представил молба с приложено към нея определение от 14.07.2025г. за спиране на изпълнение на невлязлото в сила въззивно решение по в.т.д. № 229/2025г. на ПАС.

ЧСИ е администрирал възражението на длъжника и на 22.07.2025г. по изп. дело е постъпило подробно становище от адв. М. З..

С постановление от 23.07.2025г. ЧСИ е оставил без уважение възражението на длъжника за намаляване на възнаграждението на адвоката на взыскателя. Срещу това Постановление е постъпила въззивна жалба от ЗАД „А.“ АД от 25.07.2025г. Образувано е в.гр.д.№ 569/2025г. по описа на ОС – С.З., по което е постановено Решение № 247 от 01.10.2025г., с което е отменено обжалваното постановление като неправилно, поради извършването му по време на спряно изпълнително производство.

На 09.12.2025г. по делото е постъпила молба от адв. М. З. за взыскателя, с която представя Определение от 08.12.2025г. на ВКС, с което обжалваното решение на ПАС не се допуска до касационно обжалване.

След възобновяване на изп. дело ЧСИ е наложил запори и изпратил запорни съобщения до четири банки.

На 10.12.2025г. е постъпило писмо от ЦКБ, с което се признава вземането и е направен превод на цялата дължима по делото сума.

На 10.12.2025г. е постъпило отново възражение на длъжника срещу постановлението за разноси на взыскателя. ЧСИ е изпратил препис от него на другата страна. Постъпило е становище от взыскателя, чрез адв. М. З..

На 22.12.2025г. е съставено обжалваното постановление от ЧСИ.

При така установената фактическа обстановка, съдът, от правна страна, намира следното:

Размерът на възнаграждението на адвоката на взыскателя по изп. дело, при оказана безплатна правна помощ, съдът намира, че трябва да бъде справедлив и обоснован и да съответства на фактическата и правна сложност на делото, извършените процесуални действия и тяхната значимост за защита на интересите на страната. С оглед решение на СЕС от 25.01.2024 г., постановено по дело С-438/22 г., при определяне размера на подлежащите на възстановяване разноси за адвокатско възнаграждение на страната, в чиято полза е разрешен спорът, и при приложение на разпоредбата на чл. 38 ЗАдв,

съдът не е обвързан от посочените в Наредба № 1/09.07.2004 г. минимални размери на адвокатските възнаграждения. Възнаграждението на адвоката следва да бъде определено при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, както и съобразно действително извършената работа. Съгласно съществуващата съдебна практика на ВКС, приетата от Висшия адвокатски съвет, НМРАВ, към която чл. 38 ЗАДв препраща, не намира приложение в никоя част, тъй като противоречи на правото на ЕС. Задължителни остават разясненията в т. 3 от Тълкувателно решение № 6/2012 от 06.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС за процесуалните правомощия на съда и критерия за упражняването им, израз на основното начало в гражданския процес за социална справедливост и достъп до правосъдие. Съчетано се прилагат принципът за достъпност до адвокатска защита като гаранция за достъп до правосъдие, възмездният характер на тази защита със зачитане на разумно и пропорционално възнаграждение и правилата за възлагане отговорността за разноски, съобразно изхода на делото в гражданския процес. Отчита се разумната връзка на пропорционалност между използваните средства и целите, които трябва да бъдат постигнати - за справедливо възмездяване на положения от адвоката труд, при съобразяване на фактическата и правна сложност на делото и действително извършената работа, без за съда да са обвързващи диктуваните минимални размери по приетата от Висшия адвокатски съвет Наредба № 1/2004 г. /в този смисъл – определение № 1640/04.04.2024 Г. по ч. гр. д. № 3549/2023 г. на ВКС, III г. о.; решение № 409/26.06.2024 г. по гр. д. № 1857/2023 г. на ВКС, III г. о. и др./. Разрешенията, дадени от ВКС, са напълно приложими и в изпълнителния процес.

При съобразяване на извършените от пълномощника на вискателя действия по изпълнителното дело – изготвяне и подаване на молба за образуване на изп. производство, изготвяне и представяне на становище пред ЧСИ по повод възражение на длъжника относно определения по делото адв. хонорар по реда на чл. 38 ЗА – двукратно и изготвяне и представяне становище пред ОС по повод образувани две в. гр.д. във връзка с разноските на вискателя, предвид ниската фактическа и правна сложност на изп. дело, и предвид размерът на вземането и продължителността на изп. дело, съдът намира, че справедлив и обоснован размер на адв. възнаграждение на пълномощника на вискателя е 1000 евро.

Ето защо съдът намира, че подадената жалба е основателна. Обжалваното постановление, с което се отказва намаляване на адв. възнаграждение на пълномощника на вискателя следва да бъде отменено и вместо него да се постанови намаляване на адв. възнаграждение от 3071.48 евро/ 6007.50 лв./ на 1000 евро.

Основателна е жалбата и в частта относно дължимата пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, която следва да бъде намалена съразмерно на събраната сума, след намаляване на адв. възнаграждение на вискателя от 3071.48 евро на 1000 евро.

Водим от горните мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ЗАД „А.“ АД, гр. С. – длъжник по изп. дело № 618/2025г. по описа на ЧСИ К.А. рег. № ** на КЧСИ, с район на действие ОС - С.З., постановление от 22.12.2025 г., с което е отказано намаляването на определеното по реда на чл.38 ЗАДв адвокатското възнаграждение за процесуалния представител на вискателя – 6007.50 лева, като вместо това ПОСТАНОВЯВА:

НАМАЛЯВА размера на определеното по реда на чл. 38, ал.1 т.2 ЗА по изп. д. № 618/2025г. по описа на ЧСИ К.А. рег. № ** на КЧСИ, с район на действие ОС - С.З. адвокатско възнаграждение на пълномощника на вискателя М. Н. - адв. М. З. от 3071.48 евро /6007.50 лв./ на 1000 евро, както и размера на дължимата пропорционалната такса по т.26 от Тарифата за ТРЗЧСИ, съобразно намаляване размера на адв. хонорар на 1000 евро.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____